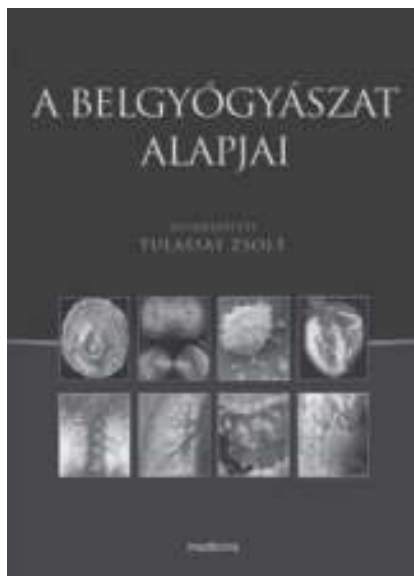

A belgyógyászat alapjai 1–2. kötet

Szerk.: *Tulassay Zsolt*

3. bővített kiadás

Medicina Könyvkiadó Rt.,
Budapest, 2011

A „Tulassay”

Azt hiszem, hogy egy orvosi tankönyv harmadik kiadása már joggal előrevetítheti létrehozója személynevének fogalomnévvé válását a mű forgatói körében. Így halljuk vissza idősebb orvosoktól: „A Magyar-Petrányiból tanultam”, vagy „Nekem a Kiss nagyon sokat adott”, a maiak a Szent-ágothai-Réthelyire esküsznek.

Mindig sérelmeztem, hogy eltűntek olyan könyvfogalmak, mint Lenhossék vagy Bókai, de akár Semmelweis is. (Miert tudnak Nyugaton 2011-ben is a XIX. század közepén írt tankönyvet az eredeti nevének megjelentetni? Lásd például Gray's Anatomy 38. kiadást!)

De vissza a „Tulassay”-hoz! 2007-ben jelent meg két kötetben „A belgyógyászat alapjai” című mű, 2008-ban utánnyomásban, 2011-ben pedig teljes átdolgozásban, új fejezetekkel kiegészítve, 123 szerző közreműködésével, *Tulassay Zsolt* professzor szerkesztésében.

Ahogy *Réthelyi Miklós* professzor, a Nemzeti Erőforrás Minisztériumának vezetője a könyv bemutatója alkalmával fogalmazott, a könyv jelentősége, hogy a belgyógyászat egységét biztosítja a hagyományörzés és a legújabb ismeretek közlésének szoros összetartásával.

A miniszter nem tagadta meg önmagát, amikor a belgyógyászat és az anatómia hasonló szerepére utalt az orvosi curriculumban, nevezetesen mindkét diszciplína az orvostudomány, az orvosi gondolkodás alapját adja. A miniszter a továbbiakban az elektronikus könyvpiac előretörése mellett, a nyomtatott könyvkiadás jövőbeli marandó helyét hangsúlyozta.

Rácz Károly professzor laudációja első helyen a szerzőknek és a szerkesztőnek szólt. A 123 szerző mindegyike szakterületének hazai és nemzetközileg is elismert képviselője, személyük biztosíték arra, hogy fejezeteik a legkorszerűbb ismereteket adják. A szerkesztő pedig – aki akadémiai székfoglalójában tett hitvallást az orvosi gondolkodásról vallott nézeteiről – felelősen, az ellentmondásokat feloldva fűszerte át az egész anyagot.

A mű szisztematikus tárgyalásmódjával, az epidemiológiától a kóroktanon, a diagnosztikán, a terápián keresztül mind a belgyógyászati alapképzés, mind a szakképzés, a továbbképzés alapvető könyve.

Rácz professzor külön hangsúlyozta a szerkesztőnek a nyelvi korrekció terén végzett munkáját, mondhatnánk, helyenként nyelvújító tevékenységét. Közismert, hogy *Tulassay* professzor a magyar orvosi nyelv újjáteremtésének elkötelezett harcosa.

A tartalmi elemeken túl a formát, a külső megjelenítést egyetlen szó jellemzi, az elegancia – fejezte be elemzését a könyvről *Rácz* professzor.

Végül a könyv szerkesztője, *Tulassay Zsolt* professzor mondott köszönetet a 123 szerzőnek, a Medicina Könyvkiadó vezetőjének és a kiadó munkatársainak.

Tulassay Zsolt professzor csatlakozott a miniszter gondolataihoz, aki a nyomtatott könyv szupremáciájára hívta fel a figyelmet az elektronikus könyvkiadás óhatatlanul primitívizáló tendenciáival szemben. Utalt többek között mindazon pozitív érzésre, amit egy könyv kézbevétele, lapozgatása jelent.

És amiért hadat üzent a hibrid szóhasználatoknak a magyar orvosi nyelv védelmében, az a gondolat és a kifejezőmód szoros egymásra hatásának alapkoncepciója, nevezetesen: „A zavaros kifejezőmód mögött a gondolat is zavaros. A célnak legyen tehát mindenkor a tiszta gondolat és a tiszta kifejezőmód.”

Donáth Tibor dr.

Jeles napok, neves gyógyítók. Jubileumok a Markusovszky Kórházban 1–2. kötet

Szerk.: *Lakner László*
Vas Megyei Markusovszky
Kórházért Alapítvány,
Szombathely, 2010

2010 karácsonyán jelent meg a kétkötetes, nagyon szép kivitelű „Emlékkönyv”.

A több mint ezer oldalt tartalmazó kiadvány a megyei kórház 75 éves jubileumi ünnepségsorozata (2003–2004) összefoglaló kiadványának tekinthető. A kötet szerkesztője, a kórház főigazgató főorvosa nemcsak iniciálója volt minden szakmai ünnepségnek, számos esetben a rendezvények forgatókönyvének ötletgazdája is volt. Nemcsak szervezte, fogadta a vendégeket, beszélgetésüket feljegyezve – emlékkönyvet vezetve –, hanem végig is ülte az összes rendezvényt. A kiadvány az ünnepségsorozaton elhangzott előadások, visszaemlékezések gyűjteménye, válogatása. Stílusa így nem lehet egységes, de annál hitelesebb, hisz az „oral history” digitalizálása, csaknem 300 visszaemlékezés azonos stílusba rendezése nem lehet egységes, de nem is szükséges. Különleges bája van a 90 éves, több mint ötven éve idegenbe szakadt hajdani főorvos visszaemlékezésének, vagy ahogy az özvegy feleség, vagy egy leány az emlékek alapján ma hogy látja néhai férjének vagy apjának szombathelyi orvosi működését. A különös dokumentumok, visszaemlékezések egyike Görög Sándor akadémikusé, aki mártírhalált halt apja, az első tudományos minősítést nyert Görög Dénes egyetemi magántanár szombathelyi éveit írja le. A legtöbb visszaemlékezés néhai István Lajos professzor és Széll Kálmán (örömünkre ma is aktív), a kórház „nagy generációjához” tartozó kollégák tollából olvasható.

A bevezetőből kitűnik, hogy Lakner László igazgató úr alaposan kutatta az általa irányított kórház történetét. Új, eddig nem publikált adatok közlésével a szerző a szombathelyi kórház vonatkozásában számos alapítási évszámot is megjelölhetne. Talán nem reális az első szombathelyi ispotályt jogelődnek tekinteni, esetében a kórház akár 800 éves jubileumát lehetne ünnepelni, ugyanakkor az alapítás évszáma 1879 is lehetne. Ez a szombathelyi kórházalapítás mint jogelőd – mai ismeretek birtokában – reális választás. Ekkor ala-